

ta nüüd nelst. näestest piddi märko sama,
kes temma tõsine emma piddi ollema.
Ja se sai ka warsti kätte. Sest se naene,
kelle poeg ellus olli, räkis kunninga was-
to (sest ta südda põlles ta sees omma
poia pärrast) ja ütles: Oh mo isfand,
andge temmale se laps, mis ellus, ja
ärge surmage tedda paigast ärra, agga
teine ütles: Se ei pea mulle egga sulle
sama, raiuge sedda poleks. Nüüd sai
kuningas wisst tächte kätte, kes temma
õige emma piddi ollema. Ja moistis
kohhut ja ütles: Andge teisele se laps,
mis ellus, ja ärge surmage tedda paigast
mitte ärra: sesamma on ta emma. Ja
keif Israeli rahwas kuulsid sedda kohhut,
mis kuningas olli moistnud ja kartsid
kuninga eest, sest nemmad näggid,
-et Jummalata tarkus ta sees olli
õigust tehha.

† † †